

tydelige Tab for Statskassen. Man siger, at Vedkommende skal i 5 Aar fra den 1ste April 1870 at regne kunne afgjøre, om han vil gaae ind paa en Afløsning efter Gjennemsnittet af Capitelstarterne for de foregaaende 10 Aar eller ikke. Nu vil Capitelstarten for 1869 efter al Sandsynlighed ikke blive meget høj, idetmindste vil den blive lavere, end en deel af de Capitelstarter have været, som ligge til Grund for Beregningen i Motiverne. Lader os nu antage, at Capitelstarterne for 1870, 71, 72 og 73 blive noget lave — jeg veed det naturligviis ligesaa lidt som nogen Anden — da vilde i 1874 Gjennemsnitspriserne for de 10 sidste Aar være noget lavere end Gjennemsnitspriserne for de nu sidst forløbne 10 Aar, og Staten vil saaledes langtfra faae en Capital, der svarer til det, som disse Afgifter nu give aarlig, og den vil derhos have renonceret paa den større Indtægt, som vilde indvindes, naar Gjennemsnittet af de 10 Aars Capitelstart blev meget høj. Det er altsaa den Chance, som Finanterne underkaste sig, at de maae modtage den lavere Betaling; thi skulde Capitelstarterne stige i de nærmeste 3—4 Aar, som ere de, hvorpaa Beregningen vil berove, saa vilde Folk være meget mindre tilbøielige til at afløse, end det vilde være, naar Capitelstarterne dale. Det er altsaa en Mesure, hvorved Staten giver en fast aarlig Indtægt bort imod en Capital, som den vil faae, isald det bliver fordeeltigt for de Vedkommende, men som den ikke vil faae, naar Chancerne vende sig imod de Vedkommende. Jeg har gjort denne Bemærkning for at gjøre opmærksom paa, at under den store Forandring, som Aar for Aar er foregaaet med Kornpriserne, skal man ikke, naar man vil tilbyde en Afløsning, begrundet paa Kornpriserne, udstrække Tiden, i hvilken man overlader det til de Vedkommende, om de ville gaae ind paa Afløsningen eller ikke, saa langt som her er skeet. I det Høieste skulde man give 2 eller mulig 3 Aar, men at give dem 5 Aar, det maa jeg efter min bedste Overbeviisning fraraade. Jeg skal kun fremsætte disse to korte Bemærkninger, gjentagende, at jeg iøvrigt ikke ønsker at indlade mig paa nogen Burdering af det hele Forslag.

Sonne: Jeg troer, at de Betragtninger, som den sidste ærede Landsdæmmand udtalte, turde føres langt videre, end han har gjort. Salsald er det saadanne Betragtninger, der gjøre, at jeg for mit Vedkommende har overveiende Betæneligheder ved det nærværende Lovforslag, og da jeg troer, at det er en Rigsdagsmands Pligt at udtale sin Anskuelse, skal jeg tillade mig at fremsætte min. For Afløsningerne kunde det vel være, at dette Forslag frembyder nogen Fordeel, saafremt de netop have Contanter tilstede, med hvilke de kunne afløse deres Arveskifteafgifter. Stor Fordeel vil det dog ikke give dem, thi under de nuværende Renteforhold vilde de kunne opnaae ligesaa stor Fordeel ved at anbringe deres Penge paa andre Maader; men fra Statskassens Standpunkt — og jeg troer, at det er enhver Rigsdagsmands Pligt at have dens Tav for Die ligesaa godt som den høitærede Finantsminister selv — fra Statskassens Standpunkt kan jeg ikke forstaae, at dette Forslag er til nogen Fordeel; thi jeg troer, at man ikke alene skal tage Hensyn til den Nedadgaaen i Conjunctionerne, der kan finde Sted i de følgende 5 Aar, men at man skal tage Hensyn til den Forandring i Conjunctionerne, der kan skee i en lang, lang Tid. Disse Arveskifteafgifter skulle afløses efter et Middeltal af de sidste 10 Aars Capitelstart, men dermed ere da ogsaa Arveskifteafgifterne borte; Conjunctionerne kunne stige til det Dobbelte, men Staten faaer ikke større Fordeel end efter de sidste 10 Aars Middeltal. Enhver af os vil jo have erfaret, hvormeget Conjunctionerne have forandret sig i vor Levetid, blot i de sidste 30 til 40 Aar, hvormeget Sædprisen er steget fra for 40 Aar siden og til nu, og langt mere har den naturligviis forandret sig, naar vi tage en længere Aarække. Jeg har en Opgivelse fra 1692 af de Priser, der bleve beregnede ved Taxationerne til den bornholmske Fordebog fra den Tid, og da det dog kan have Interesse med Hensyn til dette Spørgsmaal, skal jeg fremhæve nogle faa Taxationer, hvoraf det vil sees, hvor umaadelig Forskjellen er. En Tønde Meel blev dengang taxeret til 1 Rd. 3 Mk., en Kopperding til 1 Rd. 2 Mk., en